
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Beiträge zur Finanzwissenschaft und zur Geldtheorie. Festschrift für Rudolf Stucken - Vandenhoeck und Ruprecht, Göttingen 1953.

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, ὅστις εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἶναι «Συμβολὴ εἰς τὴν Δημοσίαν Οἰκονομικὴν καὶ τὴν Θεωρίαν τοῦ Χρήματος» ἔδημοσιεύθη τόμος πρὸς τιμὴν τοῦ Γερμανοῦ Οἰκονομολόγου R. Stucken, διὰ τῆς συνεργασίας ἐκ τῶν μᾶλλον διεθνῶς γνωστῶν δημοσιονόμων καὶ οἰκονομολόγων. Καὶ ἄλλοτε ἔχομεν ἰδιαιτέρως ἐξάρει τὸ φαινόμενον τῆς συνεργασίας περισσοτέρων ἐπιστημόνων πρὸς συγγραφὴν ἔργων ἀποσκοποῦντων μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν ἔρευναν τῆς συγχρόνου δημοσιονομικῆς θεωρίας. Ὁ ὑπὸ κρίσιν τιμητικὸς τόμος ἀνταποκρίνεται πράγματι εἰς τοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους ἐνδείκνυται νὰ ἐπιδιώκῃ ἡ συνεργασία περισσοτέρων ἐπιστημόνων. Εἶναι ὅμως τόσον βαθεῖα ἡ σκέψις τῶν συμβολῶν τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔργου, ὥστε τὰ στενὰ ὅρια τῆς παρουσίας ἐκθέσεως δὲν ἀρκοῦν νὰ ἐμφανίσουν τοῦτο καὶ δὴ νὰ ἀναλύσῃ μίαν ἐκάστην μελέτην, τὴν σκέψιν του. Διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ἀπλῶς μόνον τοὺς τίτλους αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνεργαζομένων διαπρεπῶν ἐπιστημόνων. Πράγματι καὶ μόνον ἡ μνεία τῶν ἐρευνηθέντων θεμάτων παρέχει τὰ στοιχεῖα πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔργου. Οὕτω τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔργου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1) Περὶ τῆς οὐσίας τῆς φορολογίας, ὑπὸ τοῦ Fr. Neumarck, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φραγκφούρτης (σελ. 7—20).

2) Περὶ τῆς προβληματικότητος τοῦ ἀνωτέρου ἐπιπέδου τῆς φόρολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς οἰκονομίας τῆς ἀγορᾶς, ὑπὸ τοῦ W. Gerloff, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φραγκφούρτης (σελ. 21—27), ἀποθανόντος ὡς γνωστὸν πρὸ τινος χρόνου.

3) Περὶ τῶν θεωρητικῶν μεθόδων τοποθετήσεως τοῦ προβλήματος τῶν διαφορετικῶν ἀντιλήψεων τῶν ἀντικειμένων τῆς φορολογίας εἰς τοὺς ἀμέσους φόρους, ὑπὸ τοῦ E. d'Albergo, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βολωνίας (σελ. 28—43).

4) Περὶ τῆς κρατικῆς ἐγχρημάτου πίστεως, ὑπὸ τοῦ A. Moeller, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Tübingen (σελ. 54—65).

5) Περὶ τῶν φόρων εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν οἰκονομίαν, ὑπὸ τοῦ H. Timm, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Τεχνικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀνωβέρου (σελ. 66—93).

6) Περὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδιωτικῆς καὶ Δημοσίας Οἰκονομίας, ὑπὸ τοῦ H. Laufenberger, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων (σελ. 94—111).

7) Περί τῶν δημοσιοοικονομικῶν προβλημάτων τῶν Ἀποστολῶν τῆς Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ E. Egner, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Göttingen, (σελ. 112—131).

8) Περί τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς νεωτέρας οἰκονομικῆς θεωρίας ὑπὸ τοῦ Paul Senf, ἐκτάκτου καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Sarre (σελ. 132—150).

9) Περί παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου σημείου τῆς κυκλικῆς διακυμάνσεως εἰς τὸ ὑπόδειγμα κυκλικῆς διακυμάνσεως τοῦ G. Halm ὑπὸ τοῦ E. Lukas, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου (σελ. 151—164).

10) Περί τῆς ἐπιδράσεως τῆς Κεῦνσιανῆς οἰκονομικῆς θεωρίας εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ A. H. Hansen, καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Harvard (σελ. 165—168).

11) Περί τῶν ὀρίων τῆς συγχρόνου θεωρίας τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς, ὡς αὐτὰ καταδεικνύονται εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ προβλήματος τῶν προσφύγων ὑπὸ Karl-Eugen Mössner, ἐπιτίμου καθηγητοῦ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Τεχνικὴν Σχολὴν τοῦ Braunschweig (σελ. 169—183).

12) Περί τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ὑπὸ τοῦ Kenyon E. Roole, καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν Σχολὴν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Northwestern, Illinois (σελ. 184—205).

13) Περί τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῆς τάξεως εἰς τὴν δημοσίαν οἰκονομικὴν καὶ τὴν δημοσιονομικὴν πρακτικὴν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας - Ἱστορικὴ συστηματικὴ ἀποψις. Ὑπὸ Bruno Seidel, Ὑφηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Erlangen (σελ. 206—242).

14) Περί τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ πολέμου εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ὑπὸ Fr. Lütge, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου (σελ. 243—257).

15) Περί τῆς σημασίας τῆς θεωρίας τῶν παραγόντων, οἵτινες μετατρέπουν τὴν ἐξέλιξιν τῆς κυκλικῆς δισκυμάνσεως, διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς, ὑπὸ Werner Ehrlicher, βοηθοῦ τοῦ Σπουδαστηρίου τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Erlangen (σελ. 258—276).

16) Περί τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους ἔναντι τῆς κυκλικῆς διακυμάνσεως, ὑπὸ Fritz Voigt, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Τεχνικὴν Σχολὴν τοῦ Braunschweig (σελ. 278—301).

Ἐπακολουθεῖ ἡ παράθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ τιμωμένου καθηγητοῦ εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Πᾶσαι αἱ μνημονευόμεναι μελέται ἀποτελοῦν συμβολὴν εἰς τὴν νεωτέραν θεωρίαν ἢ ἄλλα οἰκονομικὰ θέματα. Περιοριζόμεθα ὅμως ἐκ τούτων νὰ παραπέμψωμεν εἰς τὰς συμβολὰς τῶν καθηγητῶν Gerloff, Neumark, Timm, ὅπου θίγονται κριτικαὶ ἀπόψεις τῆς συγχρόνου θεωρίας τῆς φορολογίας, ὡς καὶ εἰς τὰς συμβολὰς τῶν καθηγητῶν E. d'Allergo καὶ Laufenberger. Ἀλλὰ περισσότερον προσήλκυσαν τὴν προσοχὴν ἡμῶν αἱ συμβολαὶ τῶν καθηγητῶν Voigt καὶ δὴ ἡ τοῦ καθηγητοῦ Senf, διότι αἱ συμβολαὶ αὐταὶ λαμβάνουν θέσιν ἔναντι τῆς νεωτέρας θεωρίας περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐπὶ θέματος δηλαδὴ, τὸ ὁποῖον πάντοτε μᾶς ἀπασχόλησε εἰδικῶς. Ὁ καθηγητὴς P. Senf ἐξετάζων τὴν ἀπο-

στολήν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς νεωτέρας οἰκονομικῆς θεωρίας ἐρευνᾷ τὸν προϋπολογισμὸν ἐν μέσῳ τοῦ κοινωνικοῦ εἰσοδήματος, ὡς ὄργανον ἀναλύσεως τῆς οἰκονομικῆς διαδικασίας, ὡς ὄργανον ἐπηρεασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ γενικῶς ἐρευνᾷ τὰς οἰκονομικὰς ἐπιδράσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν θεωρίαν τοῦ πολλαπλασιαστοῦ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιταχύνσεως καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀκριβοῦς πολλαπλασιαστοῦ. Ἐξ ἄλλου, ἅς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ σημειώσω· μὲν, ὅτι σύντομοι εἶναι αἱ ἀπόψεις τοῦ καθηγητοῦ A. H. Hansen ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπίδρασιν τῆς Κεῦνσιανῆς θεωρίας εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας. Περαιόντες τὴν σύντομον αὐτὴν κριτικὴν συνιστῶμεν τὴν μελέτην τοῦ ἔργου, διότι καὶ αἱ σκέψεις τῶν συγγραφέων εἶναι ἐμβριθεῖς καὶ αἱ ἐργασίαι των κατατοπίζουσι ἐπὶ προβλημάτων τῆς συγχρόνου δημοσιονομικῆς θεωρίας.

II. B. Δερτιλῆς